

результати своєї діяльності.

Діяльність банків поступово виходить за межі суто банківських операцій та послуг. Банки можуть створювати певні об'єднання з іншими структурами, холдинги, які є більш фінансово могутніми, пропонують споживачам і інші важливі фінансові послуги як страхові, лізингові, факторингові тощо. Тому удосконалення підходів до управління бізнесом в сучасних умовах має важливе значення для підвищення ефективності його функціонування, зростання конкурентних переваг, позитивно вплине на відродження національної економіки.

Список використаної літератури

1. Романишин В.О., Уманців Ю.М. Центральний банк і грошово-кредитна політика: Навчальний посібник.–К.:Атіка, 2015.– 480 с.
2. Коцовська Р.М., Ричаківська В.К., Табачук Г.О., Грудзевич Я.К, Вознюк М.П. Операції комерційних банків: – 2-ге вид., доп. – Львів: ЛБІ НБУ, 2011.– 516 с.
3. Петрук О.М. Банківська справа: Навчальний посібник / За ред. д-ра екон. наук, проф. Ф.Ф. Бутинця. – К.: Кондор, 2014. – 461 с.
4. bank.gov.ua – сайт Національного банку України.

ЗАХОДИ ПОДОЛАННЯ КРИЗИ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ БАНКІВ УКРАЇНИ

Лойко В. В., д.е.н., доцент

Павленко В. В., здобувач

Київський національний університет технологій та дизайну

В Україні виник певний парадокс в банківській системі. Він зумовлений нестандартністю ситуації, в якій доводиться діяти українським комерційним банкам. Справа в тому, що в силу економічних і фінансових труднощів, склалися умови, в яких всі банки не можуть виконати переважну більшість вимог регулятора, це і вимоги до рівня ліквідності, інших банківських індексів і показників діяльності та рівня статутного капіталу, що призводить до того, що будь-яка банківська установа на цілком законних підставах може збанкрутувати та втратити банківську ліцензію. Тобто при виконанні банком всіх можливих, залежних від нього вимог, він може зіткнутися з глобальними загрозами, які не в змозі подолати самостійно. Тому саме для вирішення таких загальних питань, які стосуються всієї банківської системи України, та з урахуванням європейського досвіду в банківській сфері, запропоновано наступний алгоритм дій для подолання кризового стану банківської системи і для забезпечення економічної безпеки комерційних банків.

На першому етапі для оптимізації управління ліквідністю банківської системи, валютної стабілізації і зниження інфляції має бути здійснений перехід від домінування операцій постійного доступу до дискреційної монетарної

політики. Суть такого переходу полягає в наступному:

а) при тимчасовому збереженні валютних обмежень досить швидко змінити операційну систему монетарної політики. Необхідно забезпечити перехід від домінування операцій постійного доступу (які при існуючих процентних ставках за депозитними сертифікатами НБУ призводять до розвитку спіралі структурного профіциту ліквідності, непродуктивної емісії та блокують вирішення проблеми грошової маси у реальному секторі) до дискреційної політики, спрямованої на досягнення оптимального рівня банківської ліквідності і стимулювання кредитування реального сектору;

б) після цього необхідно поступово послабити валютні обмеження з одночасним стимулюванням припливу валютних коштів експортерів в країну (зокрема через автоматичне відшкодування ПДВ) для стійкої стабілізації валютного ринку.

На другому етапі за умов успішного виконання заходів першого етапу стратегії, валютної стабілізації, подолання стагфляційної кризи і відбудови механізмів ринкового курсоутворення, необхідною є стабілізація інфляції на стало низькому рівні і підтримка стійких темпів економічного зростання. На цьому етапі стане можливим перехід до режиму гнучкого інфляційного таргетування, що передбачає оптимальний компроміс між забезпеченням цінової стабільності і стимулюванням економічного зростання.

Досвід країн, які продемонстрували стрімкий розвиток, показує принципову важливість того, що необхідно, в першу чергу, створити умови для інвестування в реальні сектори економіки, сприяти розвитку кредитування, вдосконалювати механізм розвитку економіки, спираючись на внутрішні фінансові ресурси і стимулювання економічного зростання промисловості. Лише використовуючи комплексний підхід у вирішенні загальних фінансових проблем в країні можливо досягти успіху у подоланні системної фінансової кризи у банківській системі України. Тому для подолання причин банківської кризи, а не тільки її симптомів, потрібно одночасно працювати і над терміновими поточними, і над системними стратегічними проблемами банківської системи, що викликані структурними диспропорціями економіки [1].

До першої групи проблем, тобто структурних економічних диспропорцій, належать: деструктивна модель розвитку економіки як сировинного придатку глобального ринку [3] та деіндустріалізація, що генерує вразливість платіжного балансу і високі валютні ризики; кланово-олігархічний устрій, монополізація або олігополізація ринків і активів та системна корупція на рівні управління державою, яка консервує сировинний тип розвитку економіки; перетворення державних органів в неефективного та корумпованого менеджера; перманентні проблеми з правами власності, що блокують мотивацію бізнесу до довгострокових інвестицій.

До другої групи причин кризи належать системні проблеми саме банківської системи: системний дефіцит довгих ресурсів [4], що позбавляє банківську систему можливостей інвестиційного кредитування; спрямованість

на поточні операції і невиконання банківською системою функції головного кредитора для стратегічної структурної перебудови економіки; диспропорції банківських балансів за строками визрівання пасивів і активів (*maturity mismatch*); диспропорції банківських балансів за валютами (*currency mismatch*), що створює системну вразливість банківського сектору та його клієнтів до валютних шоків [2].

Третя група причин системної банківської кризи, яка загострила і актуалізувала перші дві - це кроки з боку дій монетарного регулятора які не сприяли стабільності банківського сектору.

Застосування певних дій для подолання системної кризи банківської системи України надасть можливість стабільно функціонувати комерційним банкам і забезпечить їх економічну безпеку.

Список використаної літератури:

1. Верховна Рада України: Офіційне інтернет-представництво [Електронний ресурс] – Режим доступу: /<http://komfinbank.rada.gov.ua/>.

2. Основні показники діяльності банків України, за даними Національного банку України. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.bank.gov.ua/>.

3. Державна служба статистики України: Офіційне інтернет-представництво [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.

4. Асоціація українських банків [Електронний ресурс]

ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ З ВИРОБНИЦТВА ОДЯГУ В УМОВАХ ІНТЕГРАЦІЇ ДО ЄС

Лойко Д. М., к.е.н, доцент

Панін Т.О., магістрант

Київський національний університет технологій та дизайну

Діяльність підприємств з виробництва одягу, продукція яких спрямована на якісне задоволення індивідуальних потреб споживачів, є суттєвим та необхідним сегментом виробничого комплексу України та виступає одним з показників добробуту населення країни і забезпечує значні надходження до бюджету. Для ефективної діяльності підприємства в умовах конкурентного середовища необхідне формування організаційно-економічного механізму на базі впровадження всіх видів інновацій, систематичного вивчення ринку та дослідження потреб споживачів. Це потребує детального аналізу господарської діяльності підприємства та розробки заходів щодо її покращення. Вирішення проблеми стабілізації економіки України, можливе лише при створенні конкурентоспроможного промислового потенціалу виробничого комплексу, особливо для підприємств з виробництва одягу. При цьому підприємствам